

Sygn. akt II CSK 450/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z powództwa M. C.
przeciwko Miastu P. reprezentowanemu przez Prezydenta Miasta P.
z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej – P. Spółki Akcyjnej
z siedzibą w W.
o zapłatę i ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lutego 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 8 lutego 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

W sprawie nie zachodzi żadna z przesłanek uzasadniających przyjęcie wniesionej skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący opiera wniosek o przyjęcie skargi na potrzebie wykładni art. 415 k.c. i występowaniu istotnego zagadnienia związanego z wykładnią tego przepisu. W ocenie skarżącego „zachodzi potrzeba redefinicji pojęcia winy” zawartego w tym przepisie w kontekście potrzeby zapewnienia bezpieczeństwa młodzieży w szkole.

Stanowiska tego nie sposób jednak podzielić. Przedstawione zagadnienie prawne jest niezwykle ogólne i nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach sprawy. Z wiążących ustaleń faktycznych sądów *meriti* wynika, że pracownicy szkoły, w której doszło do nieszczęśliwego zdarzenia należycie wykonywali swoje obowiązki nadzoru nad dziećmi w czasie przerwy, zgodnie z przyjętym harmonogramem dyżurów. Ponadto do zdarzenia doszło już po rozdzieleniu bijących się chłopców, czemu nie można było przeciwdziałać ze względu na nieoczekiwany obrót zdarzenia.

Skarżący nie kwestionuje tych ustaleń, zmierza jednak do tego, aby wykładnia pojęcia wina w takich przypadkach była szersza niż utrwalona w doktrynie i orzecznictwie, uzasadniając to potrzebą ochrony dzieci i młodzieży w placówkach szkolnych. Pogląd ten nie ma jednak żadnego oparcia w przepisach, w których ustawodawca wyraźnie przewidział te przypadki odpowiedzialności deliktowej, w których odpowiedzialność może być przypisana na zasadzie ryzyka, celem ułatwienia sytuacji poszkodowanego.

Powód od początku swoje roszczenia wywodził opierając się jednak na art. 415 k.c., którego podstawowym elementem jest potrzeba wykazania

zawinienia po stronie pozwanego. Skarżący zdaje się jednak nie dostrzegać, że w postępowaniu kasacyjnym Sąd Najwyższy rozpoznaje skargę, a nie samo powództwo w związku z tym, że wyrok jest już prawomocny i to on jest przedmiotem postępowania skargowego. W tym kontekście nie można uznać, że zachodzi przedstawione zagadnienie prawne.

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 k.p.c. *a contrario*).

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. postanowił odstąpić od obciążenia skarżącego kosztami postępowania kasacyjnego.